

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/51/2016
Identifikačné číslo spisu:	6015200511
Dátum vydania rozhodnutia:	17.10.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6015200511.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci navrhovateľa: Z. C., nar. XX.A. XXXX, bytom F. Č.. XX, X. F., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie Bratislava, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 26Sd/117/2015-18 zo dňa 5.mája 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 26Sd/117/2015-18 zo dňa 5.mája 2016 potvrdzuje.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozsudku potvrdil rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X z 12.januára 2015, ktorým odporkyňa podľa § 70 a § 71 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej v tomto rozsudku len „zákon o sociálnom poistení“) zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok (ďalej len „napadnuté zhodnutie odporkyne“) z dôvodu, že pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Krajský súd tak rozhodol potom, čo dospel k záveru, že odporkyňa zistila skutkový stav veci, týkajúci sa aktuálnych zdravotných ťažkostí navrhovateľa úplne a správne, správne z nich vyvodila, že invalidita navrhovateľa nevznikla, pretože v súlade s posudkovými kritériami jeho pracovná schopnosť nepoklesla o viac ako o 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Na základe uvedeného vydala správne rozhodnutie o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o priznanie invalidného dôchodku, pretože bez vzniku invalidity mu nárok na invalidný dôchodok nevznikol. Výslovený posudkový záver nemohli ovplyvniť ani navrhovateľom predložené neurologické a reumatologické nálezy z roku 2015, pretože nedokumentovali iný, prípadný závažnejší stav jeho zdravotných ťažkostí než ten, ktorý bol z hľadiska objektívneho nálezu popísaný a vyhodnotený posudkovými lekármi.

Proti rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie, v ktorom namietal, že jeho zdravotný stav je horší ako to bolo posúdené posudkovým lekárom a priložil lekársku správu z MR Th chrbtice z 6.5.2016. Oznámil, že jeho PN trvá od 21.5.2014.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu označila dôvody v ňom uvádzané, za neopodstatnené. Podľa jej názoru navrhovateľ v odvolacom konaní neuviedol žiadne také nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia zadovážených v tomto konaní a ktoré by záver prijatý v posudkoch posudkových lekárov sociálneho poistenia spochybnili alebo vyvrátili. Skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľky boli dostatočne ozrejmene príslušnými posudkovými lekármi sociálneho poistenia, sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Preto odporkyňa navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil podľa § 219 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p. a § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok), preskúmal rozsudok krajského súdu a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§204 ods. 1 O.s.p.) a ide o rozsudok, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 O.s.p. v spojení s § 250s O.s.p.), dospel jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 17.októbra 2017 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie rozsudku krajského súdu, preto v medziach odvolania odvolací súd preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutia odporkyne, a to najmä z toho pohľadu, či krajský súd správne posúdil ich zákonnosť.

Podľa § 71 zákona o sociálnom poistení je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (ods. 1).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej, duševnej a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby (ods. 3).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe lekárskeho správ a údajov zdravotnej dokumentácie a komplexných vyšetrení a ich záverov (ods. 4).

V konaní o preskúmanie rozhodnutí odporkyne o dávkach dôchodkového poistenia, v rámci ktorých sa rozhoduje o invalidnom dôchodku (§ 70 zákona o sociálnom poistení) je nevyhnutnou požiadavkou dôsledne objasnený zdravotný stav žiadateľa o dávku z hľadiska určenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Vzhľadom na to, že posúdenie dlhodobosti nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti, vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia príslušnej pobočky resp. ústredia (§ 153 ods. 5 zákona o sociálnom poistení).

Podľa názoru odvolacieho súdu v konaní neboli objektívne pochybnosti o skutkovom stave tak, ako ho zistil súd prvého stupňa a ako vyplýva z obsahu pripojeného administratívneho spisu, teda že odporkyňa

napadnutým rozhodnutím rozhodla o zamietnutí žiadosti navrhovateľa z 2.decembra 2014 o invalidný dôchodok. Podkladom pre uvedené rozhodnutie bol posudok posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Lučenci zo dňa 2.decembra 2014, ktorý konštatoval, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím u neho je zdravotné postihnutie zaradené do Kapitoly XV - Choroby podporného a pohybového aparátu, Oddielu E - dorzopatia, deformujúca dorzopatia a spondylopatia, pod Položkou 3 - degeneratívne zmeny na chrbtici a medzistavcových platničkách, písmeno b) s miernym funkčným postihnutím, s prejavmi nervového a svalového dráždenia, slabosť svalového korzetu, obmedzenie pohybu v postihnutom úseku, na základe čoho ustálil mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 30 %. Podľa posudku invalidita nevznikla.

Na základe navrhovateľom podaného opravného prostriedku bol jeho zdravotný stav opätovne posúdený posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Lučenec zo dňa 17.marca 2015, ktorý zotrval na svojom pôvodnom posúdení.

Následne bol zdravotný stav navrhovateľa posudzovaný druhostupňovým posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne ústredie pracovisko Banská Bystrica dňa 8.apríla 2015, ktorý po vyšetrení navrhovateľa a zohľadnení predložených lekárskeho nálezu konštatoval, že u navrhovateľa bez závažnejšieho predchorobia sa v priebehu roku 2014 zvýraznili pohybové ťažkosti v popredí s bolesťami chrbtice. Absolvoval neurologické ambulantné vyšetrenia, podložené zobrazovacími vyšetreniami (RTG driekovej a MR krčnej chrbtice), ktoré navzájom korelujú. Klinicky nebolo zistené výraznejšie funkčné obmedzenie, nebola zistená porucha postoja ani chôdze čomu zodpovedá priznaný percentuálny pokles jeho pracovnej schopnosti pri miernom funkčnom postihnutí s prejavmi nervového aj svalového dráždenia, opakovane s obmedzením pohybu v postihnutom úseku, avšak bez nutnosti trvalej, komplexnej liečby, vrátane RHB či intenzívnej medikamentózne liečby. Pridružené ochorenia navrhovateľa a polyartralgie, či dyspeptické ťažkosti v zistených štádiách neodôvodňovali percentuálne navýšenie jeho zníženej pracovnej schopnosti. Pre zažívacie ťažkosti mal v apríli 2014 vykonané kolonoskopické vyšetrenie, klinicky s negatívnym nálezom, zistené polypy hrubého čreva boli benígneho charakteru. Pre bolesti váhonosných kĺbov absolvoval ojedinelé ortopedické vyšetrenie, zistená bola skolióza hrudnej chrbtice, málo obmedzený predklon ale bedrové aj kolenné kĺby boli voľné, dobre pohyblivé. Konštatoval, že môže vykonávať jednoduché práce tak ako doposiaľ.

Vychádzajúc z uvedeného neboli pochybnosti o aké dôkazné prostriedky odporkyňa oprela svoje rozhodnutie a odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporkyňa riadne vyhodnotila dokazovanie, ktoré vyústilo v správne zistený skutkový stav, z ktorého odporkyňa vychádzala pri svojom rozhodovaní. Ani odvolací súd nezistil v rozsahu podaného odvolania také pochybenia napadnutého rozhodnutia odporkyne, resp. konania, ktoré mu predchádzalo, ktoré by odôvodňovali jeho zrušenie, preto pokiaľ sa krajský súd stotožnil s jej právnym záverom, považoval tento jeho názor odvolací súd za správny.

Všetky navrhovateľom v správnom konaní predložené lekárske správy (špecifikované v samotných posudkoch) boli zohľadnené posudkovými lekármi a podľa názoru odvolacieho súdu nepredstavujú dôkazy, ktoré by nasvedčovali existencii skutočnosti, ktorou by sa posudkoví lekári sociálneho poistenia neboli zaoberali, resp. ktoré by nasvedčovali inému rozsahu zdravotného poškodenia u navrhovateľa, ako bol v čase rozhodovania odporkyne ustálený (§ 250i O.s.p.) alebo by inak prijatý záver spochybňovali. Odvolací súd zdôrazňuje, že v konaní predložené posudky posudkových lekárov sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi nezávislých odborníkov, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov vo svojich záveroch. Pochybnosti navrhovateľa o tom, že jeho zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, súd považoval za nedôvodné, vyvolané len jeho subjektívnym presvedčením, čo však nezakladá relevantný dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Nebol preto v tomto štádiu konania daný dôvod na ďalšie dokazovanie.

Zdravotný stav navrhovateľa bol v konaní posudzovaný dvoma rôznymi posudkovými lekármi, ktorí dostatočne zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlili závery, ku ktorým dospeli pokiaľ ide o rozhodujúce

zdravotné postihnutie i percentuálnu mieru poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v aktuálnom čase. Odvolací súd nemá pochybnosti o správnosti týchto záverov, nakoľko tieto posudky sú zrozumiteľné, logické a bez rozporov.

Námietku navrhovateľa uvádzanú v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa vytykajúce nedostatočné posúdenie jeho zdravotného stavu odvolací súd nepovažoval za dôvodnú a preto nebola spôsobilá spochybniť závery, ku ktorým tento súd dospel a náležite obsažným a presvedčivým spôsobom uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. Odvolací súd pripomína, že nemožno považovať za porušenie práva navrhovateľa skutočnosť, ak súd prvého stupňa neodôvodnil svoje rozhodnutia podľa jeho predstáv.

K námietke navrhovateľa odvolací súd pripomína, že v zmysle aktuálnej právnej úpravy t. j. zákona o sociálnom poistení je na účely invalidity oprávnený posudzovať zdravotný stav posudkový lekár. V predmetnej veci je zrejmé, že posudkoví lekári posúdili zdravotný stav navrhovateľa na základe všetkých odborných nálezov, ktoré mali k dispozícii, a tieto riadne vyhodnotili a svoje závery náležite zdôvodnili, pričom v konaní sa nepreukázali skutočnosti (a navrhovateľ takéto ani nekonkretizoval) vyvolávajúce objektívne pochybnosti o ich odbornosti resp. predpojatosti v konkrétnej veci (v administratívnom konaní takéto námietka v zmysle § 181, § 182 ods. 1 zákona vznesená nebola), preto odvolací súd nezistil ani dôvod na prípadné ďalšie dokazovanie.

Z posudkov nachádzajúcich sa v administratívnom spise odporcu je zrejmé, že títo komplexne zhodnotili zdravotný stav navrhovateľa, pričom vzali do úvahy a vyhodnotili všetky ním predložené lekárske správy a zaujali k nim stanovisko tieto ich závery neboli spochybnené ani odkazom na ďalšie neskoršie nálezy. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že lekárska posudková činnosť dôchodkového poistenia v zmysle ust. § 153 ods. 3 písm. a/ zákona o sociálnom poistení zahŕňa posudzovanie dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu a pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, čo zodpovedá prijatému záveru posudkových lekárov a preto námietku v tomto smere odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. Navrhovateľ ani neskoršou správou zo 6.5.2016 predloženou s odvolaním nespochybnil, že jeho zdravotný stav v čase jeho posudzovania a vydania napadnutého rozhodnutia neodôvodňoval mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť umožňujúcu priznanie invalidity.

Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že krajský súd dôvodne považoval rozhodnutie odporkyne za vydané v súlade so zákonom a dôvodne odvolaniu navrhovateľa nevyhovel. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok .